

Mircea Petean

AUTODENUNT

NEROSTITELE
Noi poeme ligure

(roman)

LIMES
2018

Autodenunț	5
<i>(sunt maria, născută undeva în românia)</i>	<i>7</i>
Denunț	9
<i>(cartea de fier din epoca de aur a fost dată la topit)</i>	<i>11</i>
<i>(probabil că toată literatura lumii nu e decât</i>	
<i>pandantul unei absențe).....</i>	<i>12</i>
<i>(da, e adevărat, sunt cea fără de chip)</i>	<i>14</i>
<i>(luna albă în plină zi)</i>	<i>15</i>
<i>(un copac cu flori)</i>	<i>16</i>
<i>(când nu e dora e minodora).....</i>	<i>18</i>
<i>(alteori în grotă rostirii lăuntrice răsună</i>	
<i>frânturi de cântece populare)</i>	<i>19</i>
<i>(apropo de unicul său fiu)</i>	<i>21</i>
<i>(aș fi mulțumită dacă șirurile acestea).....</i>	<i>22</i>
<i>(dar nu despre mine e vorba).....</i>	<i>24</i>
<i>(o dată pe lună sunt liberă să fac ce vreau)</i>	<i>25</i>
<i>(tra-la-li-lu tru-li-lu-la-n pa-li-lu-la)</i>	<i>27</i>
<i>(am un respect deosebit)</i>	<i>28</i>
<i>(apropo de domnul suspomenit).....</i>	<i>29</i>
<i>(mă spălam pe mâini fără să mă uit în oglindă)</i>	<i>30</i>
<i>(zilele mele sunt egale).....</i>	<i>31</i>
<i>(că întotdeauna am fost așa)</i>	<i>33</i>
<i>(omul din spatele camerei se află în cameră cu noi)... </i>	<i>35</i>
<i>(„patru” – zice omul din spatele camerei)</i>	<i>37</i>
<i>(aseară am ieșit din nou singură).....</i>	<i>38</i>
<i>(unii se trezesc cu o idee-n cap).....</i>	<i>39</i>
<i>(praful a înflorit în odăile minții)</i>	<i>40</i>
<i>(pe bătrînul meu vorbindu-i companionului său).....</i>	<i>40</i>
<i>(ar fi putut fi tatăl meu)</i>	<i>41</i>
<i>(uneori, când mă lovește dorul)</i>	<i>42</i>
<i>(sunt de câțiva ani aici)</i>	<i>43</i>
<i>(ce se-aude? ce se-aude?).....</i>	<i>44</i>
<i>(veghea mea nu este veghe)</i>	<i>46</i>
<i>(toate lucrurile sunt acolo unde sunt).....</i>	<i>47</i>

(mă surprind adesea, în momentele dificile).....	48
(da, e adevărat, sunt câțiva ani).....	50
(ziceam că o dată pe lună sunt învoită să ies).....	52
(vântul urlă și ploaia răpăie în noapte)	53
(de obicei marea e calmă ca o baltă)	55
(divizia întâia infanterie va fi comasată cu divizia a patra aerpurată)	56
(departe de vorbăria)	57
(aproape ori de câte ori ies afară singură)	58
(nerostit)	59
(ambrosio nu e dublul nimănui)	60
(uneori)	62
(apropo de televizor)	63
(de atâta amar de vreme în preajma bătrânului)	65
(uneori am sentimentul).....	67
(oameni în dans).....	68
(azi-noapte m-am trezit speriată)	69
(e un miracol să împing la căruciorul acesta)	70
(citesc în cartea unui poet român contemporan).....	71
(șade cuminte-n sicriul închis)	72

Epilog75

(în măsura în care ceilalți rostesc vorbe pentru vânt) 77

Enunț.....79

Un balcon deasupra mării/Un balcon sul mare.....81

Anunț 85

Ana în Liguria 87

AUTODENUNȚ

xxx

DENUNȚ

sunt maria, născută undeva în românia,
copilăria, adolescența și prima mea tinerețe sunt
departe, pe pământul patriei,
părinții mei sunt departe, sub pământul patriei,
iar eu am grijă de casa și de viața unui bătrân,
într-un oraș-ex-republică de la marginea mării,
locuiesc, de fapt, în vecinătatea absenței

azi dimineață am făcut o mică descoperire,
dacă nu cumva e prea mare cuvântul –
ședeam pe o bancă de piatră privind în larg,
bătrânelul meu ședea în scaunul său cu roțile
 privind în gol,
pescarii ședeau pe țărm cu undițele în mâini,
în cer un stol de pescăruși survola apele calme

ceilalți umplu preajma cu trupurile împrăștiate
și sluțite de timp
și vorbele lor pentru vânt
iar eu aud valurile rostirii lăuntrice

Libris.ro
Respect pentru oamenii și cărți

să ne-nțelegem – scirocco-ul suflă pe dealuri
și peste ape
nicidecum prin spațiile dintre sunetele mute

acolo zăresc trupul gol, de prunc, al bătrânului meu
învelit în straie de lacrimi –
o! cât de grăbit pare c-ar vrea să urce-n Lumina Învierii!

prin urmare sunt un agent dublu,
numele său fie ambrosio!

DENUNȚ

xxx

cartea de fier din epoca de aur a fost dată la topit
laolaltă cu celelalte obiecte de metal descoperite
în ruinele de la marginea orașelului pitit sub munte
pe care l-am părăsit mintenaș după Revoluție –

ei bine, nu e un concept politic,
nici unul literar, așa cum ar putea părea
la o primă estimare, cu atât mai puțin unul metafizic,
ci este un concept existențial

*în golul rămas am văzut cu toții răsărind cea mai rea
dintre lumile posibile*